

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Quæstio 227. Quid præterea sit notandum circa potestatem reservandi
peccata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

Dicitur II. *Nisi &c.* quia in casibus Papali-
bus absolvere potest Episcopus, per se vel Vi-
carium quando sunt occulti, ut docet *Nav. c. 20*
27. Unde resol.

Mendicantes ex vi juris communis non pos-
sunt absolvere à reservatis Episcopo, quia ut
sic non habent potestatem majorem Paro-
chis, & privilegium, quod circa hoc habue-
runt, sublatum est decreto Urbani VIII. Anno
1628. Excipit tamen *Avers. cum Dia. part. 8. t. 7. R. 71.* Eos casus, qui Episcopis à jure tantum
reservantur. Imò *Quint. tom. 1. t. 3. f. 14* affirmat,
Regulares adhuc posse absolvere, sicut ante
decretum, eò quòd hoc in Provinciis non sit
promulgatum, quod *Dia. p. 9. t. 6. R. 51.* non au-
det probare, nisi ad Episcopum non pateat
recursus; tunc enim ab ipsi reservatis posse ab-
solvere, sicut possent à Papæ reservatis, *Gran. Dia. p. 5. t. 14. R. 58. v. etiam Præp. q. 19 d. 1.*

Resp IV. Si Confessarius dubitet, an pœ-
nitens lapsus sit in mortale reservatum, si-
quidem dubium sit positivum, potest (se-
quendo opinionem probabilem, & judicando
probabiliter non esse reservatum) absolvere.
Si verò dubium sit negativum, posse absolve-
re negant aliqui, ut *Arm. Cord. &c.* Probabi-
lius affirmant *Suar. Fill. Henr. Hurt. Bon. Lug. d. 20. à n. 17.*

A D D E N D A.

Quæst. 227. *Quid præterea sit notandum circa 1600.*
potestatem reservandi peccata. R. Hoc tantum,
quòd illi omnes possint reservare, qui habent
potestatem ordinariam conferendi jurisdictio-

M m m 3

nem,

nem, possunt enim illam delegare aliis vel plenè vel restrictè tantùm, *Dicast. d. 11. n. 4.* Unde posset etiam Parochus reservare respectu illius, cui à Parocho debet delegari jurisdictio, *Mai. Vasq. Dicast. contra Suar. Busenb. & alios.*

1601. Q. 228. Quotuplex sit & quomodo fieri possit reservatio. R. §. 1. Reservatio potissimùm est duplex, pœnalis & medicinalis. Pœnalis est, quæ fit in odium & pœnam alicujus peccati. Medicinalis, quæ fit propter bonum fidelium, vel ob rectam gubernationem alicujus communitatis.

1602. §. 2. Putat *Gobatt. 7. n. 260.* tum esse pœnalem, si habeat censuram annexam; medicinalem, si non habeat censuram annexam: *Castrop. t. 2. d. 1. p. 17. n. 8.* vocat pœnalem, per quam delictum ipsum specialiter prohibetur vel punitur; medicinalem, per quam delictum non specialiter prohibetur vel punitur, sed tantùm simpliciter reservatur: Hoc videtur certum, si reservatio supponat delictum & addatur ex suppositione illius commissi, tum esse pœnalem; è contrà tum esse medicinalem, si non supponat delictum, sed ponatur velut medicina præservativa, ne delictum fiat vel repetatur, & ideo videtur dicendum, quòd reservationes omnes, quæ de facto dantur, sint simul medicinales.

1603. §. 3. Reservatio fieri potest vel directè vel indirectè: Directè fit, cùm quis jurisdictionem Confessarii, quam restringit, habet sibi subordinatam, uti Episcopus Parochi sibi subiecti, quam ideo directè potest ab eo auferre, suspendere, restringere. Indirectè fit, cùm quis jurisdictionem Confessarii non habet sibi subordinatam,